

Lábaira külön-külön kötöttek kötelet. Aztán akik körülötte álltak, egy lábukat rátették, hogy fel ne kelhessen. Ugyanazok, akik reggel még hajlongva álltak előtte. Aztán az erdőszélen, egymással szemben álló két fát lehajtottak. Egyikre ráerősítették a nagyfejedelem jobb-lábára kötött kötelet a másik fára a ballábara kötött kötelet. Jó szorosan. Aztán elengedték a lehajtott falombokat.

Metsző hasítás és vérfagyasztó ordítás süvített az estébe, aztán meleg vér hullt a két fatörzsre.

A drevlián fejedelem a kifosztott városra, üresre hordott kamráira, vermeire gondolva, az igazságot tevő elégedettségével morgta :

— Osztozkodtunk.

S katonái élén visszatért Iszkoroszczybe.

ÖNARCKÉP.

Irta: *Heinrich Lersch.*

*Vagyok, mint te, szegény cseléd,
Proletár, Isten kegyelméből.
Jót, rosszat rám rakott e lét:
Ember kapta az Úr kezéből.*

*A munka még mint gyermeket
Elragadott karjába zárva,
S mit anyám szűz szívémbé tett,
Népárban szétfolyt, mint a pára.*

*Füstben, koromban múlt napom,
Csetlő-botló mámorban estem.
Lomb, cserje csalt vak utakon,
Züllött csavargó, összeestem.*

*Igy kóboroltam árva lélek.
Gyűlölet, gond izzott alattam.
De ezt láttam az Úr kezének,
Mit áhitattal megragadtam,*

*Hogy a porból emelne ki.
S Istenben kelt életem napja
S ezt szóm, dicséretül neki
Most véreimnek hírül adja.*

Kállay Miklós fordítása.